

เรื่อง พระพุทธรูปกรู

รายละเอียด

พระพุทธรูปโบราณใน 100 ส่วนจะเป็นเนื้อสำริดเสีย 99.5 ส่วน ดังนั้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาขึ้นไป พระพุทธรูปส่วนมากจะถูกสร้างด้วยเนื้อสำริดเท่านั้น ส่วนเนื้อศิลาไม่นำมาเขียนในที่นี้ ศิลปะการสร้าง จะสร้างอย่างประณีตฝีมือเป็นเลิศ เพราะสร้างเสร็จจะไม่มีร่องรอยในการตกแต่งหรือเพิ่มเติมใดๆ พระที่ถูกนำมาบรรจุตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย ถึงปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา นับว่านานหลายร้อยปี ฉะนั้นพระกรูใน 100 ส่วน ประมาณ 80 ส่วนจะมีรอยตะขะหรือชำรุดผุกร่อนตามองค์พระจุดใดจุดหนึ่ง ซึ่งจะปรากฏให้เห็นโดยเป็นธรรมชาติ และมีอีกประมาณ 20 ส่วนที่เป็นของสมบูรณ สนิมจะมีสนิมเขียว เรียกว่า สนิมคล้ำ สนิมที่กล่าวจะเกิดจากพระเนื้อสำริดที่แก่ทองแดงหรือทองเหลือง ถ้าแก่เนื้อทองคำสนิมเขียวจะเกิดจับแน่นเรียบตามองค์พระเป็นเงางาม พระสำริดบางองค์มีส่วนผสมเนื้อดีบุกก็จะเกิดเป็นสนิมดำ เรียกว่า สนิมตีนกา ถ้าเป็นเนื้อเงินผสมดีบุกและตะกั่วจะไม่เกิดสนิมใดๆ เรียกว่าพระสำริดเงิน ทั้งองค์พระถ้าไม่นำมาถูหรือขัด ก็จะมีลักษณะเห็นเป็นสีเนื้อตะกั่วเก่าๆ ถ้าเราใช้หัวแม่มือถูขัดจะเห็นผิวเนื้อเพราะเป็นเป็นสีขาวของเงิน ทั้งไว้สักครูก็จะคือเป็นสีเดิม ส่วนพระที่ลงรักสีดำ ทา

ชาตก็จะเป็นสีแดง ทั้ง 2 ชนิด จะถูกปิดทองตั้งแต่สมัยสร้าง สนิมที่เกิดกับพระที่ถูกลองรักษาชาตนั้นก็ใกล้เคียงกับที่เขียนบรรยายมาแล้วเช่นกัน

คำสำคัญ : พระเครื่อง, กำแพงเพชร

ที่มา : สำราญ มหบุญพาชัย. (2533). พระเครื่องเมืองกำแพงฯ. กำแพงเพชร : มุลนิธิกำแพงเพชรสงเคราะห์.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2019-08-14

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1146&code_db=610005&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology